

Sažetak:

Autor donosi rezultate svojeg doktorskog istraživanja pod naslovom *Morphological Doublets in Croatian: a multi-methodological analysis*. Morfološki dubletizam (ili morfološka sinonimija prema Marković, 2012.) situacija je u jeziku kada postoje dva (ili više) gramatička morfema koji vrše istu funkciju unutar fleksijske paradigme te koji su međusobno zamjenjivi, odnosno koji nisu u komplementarnoj distribuciji. Neki primjeri u hrvatskom jeziku: *car-om / car-em* kao instrumental jednine a-deklinacije, *bitk̄a / bitk̄i / bitāk̄a* kao genitive množine e-deklinacije, *čist-iji / čišć-i* kao komparativni nastavci itd.

Nakon utvrđivanja distribucije pojedinih oblika u korpusima hrvatskog jezika, autor je proveo nekoliko anketnih istraživanja u kojima je ispitivao prihvatljivost odnosno korištenje pojedinih oblika među govornicima hrvatskog jezika. Utvrđeno je da se razlike u distribuciji dubleta u korpusu odražavaju i u odgovorima ispitanika, odnosno da se prihvatljivost/postotak korištenja jednog oblika smanjuje kako se smanjuje i njegova „dominacija“ nad drugim oblikom. Ovakvi rezultati, potvrđeni u trima različitim anketama, dovode do zaključka da govornici u svojim mentalnim gramatikama/leksikonima imaju zabilježenu informaciju o frekvenciji pojedinih oblika (prema riječima Joan Bybee, „Frequency distributions matter and are a part of grammar“).

Osim s odgovorima stvarnih govornika, distribucije iz korpusa također se uspoređuju s odgovorima „umjetnih“ govornika, odnosno rezultatima dvaju računalnih algoritama za modeliranje jezika (*Analogical Model* i *Tilburg Memory-Based Learner*). Računalni modeli postižu izuzetno veliki postotak točnosti, što pokazuje a) psihološku utemeljenost ovakvih modela i b) prisutnost kvantitativnih informacija u gramatikama.